

A Művészetek Háza múltja és jelene

Kecskés József

Interjúkat Kecskés Józseffel, a gödöllői kulturális élet meghatározó alakjával készítettük, aki évtizedeken át vezette a Petőfi Sándor Művelődési Központot, ami később a Művészetek Háza nevet kapta.

Hogyan került Gödöllőre?

Petőfi Sándor Művelődési Központ- 1985

1979-től dolgoztam Gödöllőn. Volt itt egy óriási nagy feladat, egy új építkezés. Erre nekem 2 év jutott, ami hallatlan nagy előnyt jelent bárki számára, aki valami újba kezdett. Volt időm arra, hogy komolyan felkészüljek.

Tehát ugye a ház már állt nagyjából, az építész adott volt. Az épületbe kezdetben nem lehetett bemenni, mert a váci fegyház rabjai építették. Csak azután, mikor megnyitották, tudtam meg én is, hogy amit a terveken megkaptam, az mégis milyen.

Akkor indult egy vita Tóth Dezső építésszel, hogy ez nem egy iskola, hanem ez egy művelődési ház, egy kulturális intézmény, ahol nem biztos hogy ilyen, tanterem szerű építészeti tervet kellene megvalósítani, hanem ugye egy mozgásos formához más terem kell, egy kluboshoz megint más, egy kreatívhoz megint. Már nem nagyon lehetett itt falakat rakosgatni jobbra, balra. Így amikor 1981 április elején átvettük az épületet, akkor kezdődött egy belső átalakítás, hogy a mozgás terembe kéne egy bordásfal, kéne egy tükörfal. Ez a belakás jó hosszú időt vett igénybe.

Olyan munkatársakat választottam magam mellé, akiket megismertem az egyetemi gyakorlatuk során, egy fiatal generációt. Kaptak egy szakterületet, amiben ők profik, amiben meg tudták magukat mutatni. Engedtem, hogy folyamatot vihessenek végig, szabadságot engedtem a munkatársaimnak, „viszont volt egy szint, amit mindenkinek meg kellett ugrania”.

Volt közművelődési képzés az ország több pontján, akik itt a Művelődési Ház csoportjaiban gyakoroltak. A Magyar Népművelők Egyesületének Országos Elnöke voltam.

Szóval, így indult a dolog, és ez 2001 december 31-ig tartott.

Név szerint kikkel dolgozott együtt Gödöllőn, illetve milyen programok, tevékenységek voltak abban az időben, mi nőtt ki belőlük?

Varga Kálmán igazgatóhelyettes, történésszel, akinek sok könyve jelent meg. Kincses Károly fotó történettel, Kaposi László drámapedagógiával meg informatikával, Hintalan László és Iglói Éva folklórral, Kapusztai Kati és Zsuzsa felnőtt és gyerek színházi előadásokkal foglalkozott. Iglói Márta a múzeumból jött át kreatív gyerek foglalkozásokat tartani, olyanokat amik beépülnek az iskolai oktatási menetrendbe. A nyelvtanfolyamokat és az informatikai képzéseket addig csináltuk csak, amíg a magániskolák, nagy cégek be nem indultak.

Amikor bevezették az 5 napos munkahetet, akkor az egyik kolléganőm kitalálta a társasház hétfői programot, péntek estétől vasárnap estig, amibe éppen azokat a családokat lehetett berántani, akik elfoglaltságuk miatt, örültek ha haza jutottak. Ebben voltak a középgeneráció számára kedves motívumok: Rock kávézó, tánc.

Az alternatív pedagógiák közül a Waldorf éppen innen nőtt ki, mert itt voltak azok az előkészítő foglalkozások, amikre később lehetett építeni.

Ferenczi Anna zeneiskolai tanárként tudta, hogy a közművelődési módszerekkel, eszközökkel mit lehet csinálni. Elkezdte a legkisebekkel a Zenevár foglalkozásokat, ami még ma is működik. Ezen kívül a zenepedagógusoknak szóló különböző stúdióknak és képzéseknek is helyet adott a művelődési központ. Vele közösen csináltuk meg a Szimfonikus Zenekart.

Szintén innen indult a Kaposi Laciék által kezdeményezett drámapedagógia is. Ma már egy országos szervezetté váltak. Ezt a vonalat Mészáros Beáta folytatta, aki megalapította a Garabonciás Drámapedagógiai Műhelyt.

Hogyan indult a néptánc?

Polgármester úr azt mondta, hogy jöjjön ide Iglói Éva, Bagról. Én az Évát ismertem és nagyon jó szakembernek tartottam, csak az volt a problémám, hogy egy ilyen új keletű városban, amelyik még város is, falu is, a néptánc hogyan szervesül majd meg. Hát Iglói Éva ezt megcsinálta. Folytatása a mostani Urbán Verbunk.

A könyvtárral volt e valami kapcsolata a művelődési háznak?

A könyvtár volt részben a helytörténeti gyűjtemény is. Az egy alapvető dolog, hogy főleg egy induló intézmény megtalálja azokat a partnereket, most intézményi szinten mondom, akikkel fontos együttműködni, mivel a cél ugyanaz. Szóval itt fölösleges rivalizálni egymással, az egyiknek ez az eszközzrendszer a másinak az.

Milyen intézménnyel sikerült még együttműködést kialakítani?

Mindig azt hallottam, főleg amikor már tényleg itt dolgoztam, hogy az egyetemmel nagyon rossz a kapcsolat. Én ezt nem értettem, hogy miért.

Az Újvári Gézáék vezette Városi-Egyetemi Vegyeskar közös fenntartás volt. Szintén az volt a néptánc - még nem az Iglói féle, hanem az előzménye. Közös fenntartás volt a GT80 színházi csoport, amiben voltak a Montágh iskola pedagógusai közül jópáran (pl: Prém Kati, Baranyai Gizi) és hát vonzotta az egyetemi hallgatókat is.

Ha ma lehetne elkezdni az egészet, mi az, amit esetleg másképp csinálna?

Amit biztosan meg kellene csinálni, és nekem ahhoz nem volt érzékem, nem volt tudásom, hogy hogyan kell egy intézményt igazán menedzselni. Rá kellett jönnöm, főleg félidőben, hogy ez ugyanolyan fontos, mint hogy jó programok legyenek. Sokkal nagyobb elánnal kellett volna propaganda reklámot csinálni.

Köszönjük a beszélgetést!